

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 17 kwietnia 2023 r. – Herbaria Kräuterparadies GmbH/Freistaat Bayern

(Sprawa C-240/23, Herbaria Kräuterparadies)

(2023/C 216/40)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca, strona wnosząca środek zaskarżenia i strona wnosząca skargę rewizyjną: Herbaria Kräuterparadies GmbH

Strona przeciwna, druga strona postępowania w przedmiocie środka zaskarżenia i druga strona postępowania rewizyjnego: Freistaat Bayern

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/848 ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej można używać w odniesieniu do żywności przetworzonej, która jest przywożona celem wprowadzenia jej do obrotu w Unii jako produkt ekologiczny na warunkach określonych w art. 45 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/848, ale nie spełnia wymogów określonych w art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/848 w związku z załącznikiem II część IV pkt 2.2.2. lit. f), ponieważ oprócz produktów roślinnych zawiera minerały i witaminy pochodzenia nieroślinnego?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: Czy z art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej wynika, że logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej można używać w odniesieniu do żywności przetworzonej, jeżeli pochodzi ona z Unii Europejskiej i jest zgodna z równoważnymi przepisami dotyczącymi produkcji i kontroli państwa trzeciego uznanego zgodnie z art. 48 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/848, ale nie spełnia wymogów określonych w art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/848 w związku z załącznikiem II część IV pkt 2.2.2. lit. f)?
- 3) Czy z art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej wynika, że tego rodzaju żywność przetworzona pochodząca z Unii Europejskiej zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/848 może być opatrzona terminem odnoszącym się do produkcji ekologicznej bez użycia logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz.U. z 2018 r., L 150, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 1 marca 2023 r. w sprawie T-301/20, Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics i Jushi Egypt for Fiberglass Industry/Komisja, wniesione w dniu 23 kwietnia 2023 r. przez Hengshi Egypt Fiberglass SAE i Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE

(Sprawa C-261/23 P)

(2023/C 216/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE i Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (przedstawiciele: B. Servais i V. Crochet, avocats)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska i Tech-Fab Europe eV

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie zwracają się do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- uwzględnienie części pierwszej, trzeciej i piątej zarzutu pierwszego podniesionego w pierwszej instancji; oraz

- obciążenie drugiej strony postępowania oraz ewentualnych interwencji kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonym wyroku Sąd oddalił wniesioną przez wnoszących odwołanie skargę o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/492⁽¹⁾ z dnia 1 kwietnia 2020 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu.

Wnoszący odwołanie podnoszą w jego uzasadnieniu następujące trzy zarzuty:

- Zarzut pierwszy odwołania: Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że skoro ceny niedoprzędów z włókien szklanych w dokumentach księgowych Hengshi nie ustalono w warunkach pełnej konkurencji, należało ją dostosować zgodnie z drugą przesłanką z art. 2 ust. 5 akapit pierwszy podstawowego rozporządzenia antydumpingowego⁽²⁾.
- Zarzut drugi odwołania: Sąd błędnie zinterpretował i błędnie zastosował art. 2 ust. 5 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, orzekając, że Komisja słusznie dokonała dostosowania kosztów niedoprzędów z włókien szklanych Hengshi „na każdej innej stosownej podstawie”, błędnie zastosował prawo, uznając, że Komisja nie naruszyła spoczywającego na niej obowiązku uzasadnienia, oraz niesłusznie przyjął względy uzasadniające przedstawione po raz pierwszy przed Sądem.
- Zarzut trzeci odwołania: Sąd naruszył prawo, orzekając, że Komisja nie nałożyła cła antydumpingowego przekraczającego margines dumpingu i w związku z tym nie naruszyła art. 9 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.

W ramach pierwszego zarzutu odwołania wnoszący odwołanie twierdzą co do istoty, że Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że skoro ceny niedoprzędów z włókien szklanych w dokumentach księgowych Hengshi nie ustalono w warunkach pełnej konkurencji, nie można było uznać, że cena ta w sposób rozsądny uwzględnia koszty związane z produkcją i sprzedażą rozpatrywanego produktu, i że w konsekwencji należało ją dostosować zgodnie z drugą przesłanką z art. 2 ust. 5 akapit pierwszy podstawowego rozporządzenia antydumpingowego. W szczególności wnoszący odwołanie twierdzą, że Sąd nie wyprowadził prawidłowego wniosku z faktu, że drugą przesłankę z art. 2 ust. 5 akapit pierwszy podstawowego rozporządzenia antydumpingowego należy interpretować w sposób zawężający. Ponadto Sąd nie wyciągnął prawidłowego wniosku z faktu, że drugą przesłankę z art. 2 ust. 5 akapit pierwszy podstawowego rozporządzenia antydumpingowego należy interpretować w świetle art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego WTO, zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez organ ds. rozstrzygania sporów WTO.

W ramach drugiego zarzutu odwołania wnoszący odwołanie podnoszą dwa argumenty. Po pierwsze, twierdzą oni, że Sąd naruszył prawo, orzekając, że Komisja słusznie dokonała dostosowania kosztów niedoprzędów z włókien szklanych Hengshi „na każdej innej stosownej podstawie” zgodnie z wyjątkiem przewidzianym w art. 2 ust. 5 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, ponieważ wyjątek ten należy interpretować ściśle. Po drugie, wnoszący odwołanie twierdzą, że Sąd błędnie zastosował prawo, uznając, że Komisja nie naruszyła spoczywającego na niej obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do dokonania wspomnianego dostosowania, ponieważ błędnie zinterpretował on stosowne oświadczenie zawarte w zaskarżonym rozporządzeniu, w którym jakoby wyjaśniono, dlaczego musiała ona zastosować wyjątek przewidziany w art. 2 ust. 5 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, i dokonał błędnego ustalenia, że względy uzasadniające związane z „porównywalnością” Hengshi i Jushi były „jedynie elementem kontekstu”.

W ramach trzeciego zarzutu odwołania wnoszący odwołanie twierdzą, że z powodów przedstawionych w zarzutach pierwszym i drugim odwołania Sąd naruszył prawo, uznając, iż wnoszący odwołanie nie wykazali, że Komisja naruszyła prawo lub popełniła oczywisty błąd w ocenie przy ustalaniu skonstruowanej wartości normalnej Hengshi. W konsekwencji Sąd naruszył prawo również orzekając, iż Komisja nie nałożyła cła antydumpingowego przekraczającego margines dumpingu i w związku z tym nie naruszyła art. 9 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.

⁽¹⁾ Dz.U. 2020, L 108, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, L 176, s. 21).